

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 12 marca 2026 r.

Pozycja 37

POSTANOWIENIE

z dnia 21 października 2025 r.

Sygn. akt Ts 62/25

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.Ł. o zbadanie zgodności:

art. 31 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809, ze zm.) z „zasad[ą] demokratycznego państwa prawa, ochron[ą] konstytucyjną (art. 64 Konstytucji [Rzeczypospolitej Polskiej]) prawa własności oraz zasad[ą] równości wobec prawa”,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 28 lutego 2025 r. (data nadania) A.Ł. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Skarga została wniesiona w związku z następującym stanem faktycznym.

W toku postępowania o podział majątku wspólnego skarżącego i jego byłej żony, postanowieniem z 26 stycznia 2021 r. Sąd Rejonowy w J. (sygn. akt [...]) ustalił, które przedmioty wchodzi w jego skład i rozdzielił je pomiędzy strony postępowania.

Skarżący złożył od powyższego postanowienia apelację. Postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z 19 stycznia 2022 r. (sygn. akt [...]) apelacja została oddalona.

Rozstrzygnięcie to skarżący wskazał jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Zdaniem skarżącego odebranie mu majątku, na który pracował przez cały okres trwania małżeństwa i przydzielenie go na rzecz byłej żony jest niezgodne z art. 64 Konstytucji. Twierdzi, że regulacja ta narusza ochronę jego prawa własności, zasadę równości wobec prawa, a także zasadę demokratycznego państwa prawa.

Zarządzeniami Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 maja 2025 r. (doręczone pełnomocnikowi skarżącego 21 maja 2025 r.) oraz sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 29 lipca 2025 r. (doręczone pełnomocnikowi skarżącego 4 sierpnia 2025 r.) skarżący został wezwany, pod rygorem wydania postanowienia o odmowie nadania skardze konstytucyjnej

dalszego biegu, do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego w J. z 26 stycznia 2021 r. (sygn. akt [...]), b) postanowienia Sądu Okręgowego w P. z 19 stycznia 2022 r. (sygn. akt [...]); 2) udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu ostatecznego orzeczenia (przesłanie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie, wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki albo elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami; 3) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami); 4) złożenie jednego odpisu skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami; 5) wskazanie pełnej nazwy aktu normatywnego zawierającego kwestionowany przepis (w skardze konstytucyjnej skarżący powołuje skrót „k.r.o.”) oraz adresu jego publikacji; 6) wskazanie kolejno, które konstytucyjne wolności lub prawa skarżącego, wyrażone w przepisach Konstytucji wskazanych w *petitum* skargi, zostały naruszone przez „art. 31 k.r.o.”; 7) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanego w skardze przepisu z wolnościami lub prawami, o których mowa w pkt. 6 zarządzenia, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Skarżący nie ustosunkował się do żadnego z zarządzeń.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W myśl art. 79 ust. 1 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji. Wspomniane zasady korzystania z tego środka ochrony wolności i praw precyzują przepisy u.o.t.p.TK. Zgodnie z art. 77 ust. 1 tej ustawy skarga konstytucyjna może być wniesiona po wyczerpaniu drogi prawnej, o ile droga ta jest przewidziana, w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia skarżącemu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia.

W niniejszej sprawie jako orzeczenie ostateczne skarżący wskazał postanowienie Sądu Okręgowego w P. z 19 stycznia 2022 r. (sygn. akt [...]). Trybunał ma na uwadze, że mimo dwukrotnego wezwania do udokumentowania daty doręczenia wskazanego orzeczenia, skarżący tego nie uczynił. Skoro jednak wraz ze skargą konstytucyjną złożył wniosek o przywrócenie terminu jej wniesienia, a sama skarga została złożona w Trybunale prawie 3 lata po wydaniu ostatecznego orzeczenia, przyjąć należy, że została wniesiona po terminie, w szczególności w sytuacji, w której Trybunał odrzucił wniosek o jego przywrócenie.

Konkludując Trybunał stwierdza, że rozpatrywana skarga konstytucyjna została wniesiona z przekroczeniem terminu określonego w u.o.t.p.TK, co uzasadnia odmowę nadania jej dalszego biegu. Okoliczność ta stanowi samodzielną podstawę odmowy (art. 77 ust. 1 w związku art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK).

3. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 29 lipca 2025 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, których skarżący nie usunął na wezwanie Prezesa Trybunału zarządzeniem z 6 maja 2025 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 29 lipca 2025 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi 4 sierpnia 2025 r. Obowiązkiem skarżącego było wykonanie zarządzenia w całości w przepisany termin. Skarżący na zarządzenie nie odpowiedział. Podkreślić należy, że do złożenia dokumentów niezbędnych do nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu był wzywany dwukrotnie. Trybunał jednocześnie zauważa, że do usunięcia braków w uzasadnieniu skargi konstytucyjnej nie były konieczne dokumenty – w tym zakresie skarżący miał możliwość wykonania zarządzenia w terminie, ale zaniechał wykonania nałożonego na niego obowiązku.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że skarżący świadomie naraził się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK (por. np. postanowienie TK z 15 marca 2023 r., sygn. Ts 192/22, OTK ZU B/2023, poz. 189).

4. Trybunał na marginesie wskazuje także na inne uchybienia skargi, które nie pozwalają na poddanie jej kontroli merytorycznej. Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK jednym z obowiązkowych elementów konstrukcyjnych skargi konstytucyjnej jest uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Uzasadnienie niniejszej skargi sprowadza się do opisanie instytucji małżeńskiego ustroju majątkowego oraz sprecyzowania zakresu powołanego wzorca kontroli. Skarżący ograniczył się jedynie do wyrażenia przekonania o niezgodności kwestionowanego przepisu z Konstytucją lakonicznie stwierdzając, że doszło do odebrania mu wypracowanego przez niego majątku. Nie wyjaśnił jednak, na czym miałyby polegać niezgodność zaskarżonego przepisu z Konstytucją.

Brak uzasadnienia zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazanym przez skarżącego wzorcem konstytucyjnym oraz brak powołania argumentów lub dowodów na jego poparcie – mimo stosownego wezwania w tym zakresie – prowadzi Trybunał do ustalenia, że skarżący dąży jedynie do uzyskania korzystnego ze swojego punktu widzenia rozstrzygnięcia, a nie do ochrony przysługujących mu praw i wolności konstytucyjnych.

Z tych przyczyn Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na niniejsze postanowienie w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.